PRAISE GOD FROM WHOM ALL BLESSINGS FLOW

From Pastor’s Desk…

Our Doxology: Praise God From Whom All Blessings Flow

Thomas Ken composed a hymn, “Awake my soul and with the Sun” in 1674 with the closing words, sung as a doxology in traditional churches: This takes me back to the seminary life in 1980’s when students practiced to sing from the depths of their hearts just before the benediction in daily chapel service:

“Praise God from whom all blessings flow
Praise Him all creatures here below
Praise Him above the heavenly hosts
Praise Father Son and Holy Ghost, Amen”

R. Stanly writes in his book, Better Every Day, the hymnologists of yesteryears made their hymns rich with scriptural content. In fact, one could learn theology from these hymns alone. These are days of restoration of

praise and worship everywhere. Young generation get excited more in contemporary music with new songs and choruses. Praise and worship must prepare the hearts to hear the Word; and the preaching of the Word should give us deeper revelations of God leading to more meaningful worship.

Psalm 103 is perhaps the most perfect song of pure praise to be found in the Bible. The psalmist began it with a call to his own soul to bless God and had more reasons to bless the Lord at the end of the psalm. The psalm reminds us to meditate on the countless blessings of God: forgiveness, healing, redemption, crowning and satisfaction (v.1-5). Let us not forget all these benefits in focusing unto God who is and will be just, kind and constant (v.6-18), and for His government of the world (v.19). The Lord executes righteousness and justice.

We come across tragic situations in the world where injustice and discrimination rule over and life becomes insecure for many. Godward life-perspective alone can change the atmosphere now. Life is the gift of God and it really matters for all. Eternal life, we receive through faith in Christ cannot be challenged by any powers of this world. Thanks be to God through Jesus Christ our Lord! (Rom. 7:24).

The psalmist longs the assistance of holy angels and all the works of God in praising Him (v.20-22). In developing doctrinal and eschatological sections in epistle to church at Rome Paul, the apostle breaks forth into joyful praise: for from Him and through Him and to Him are all things. To Him be glory forever. Amen (Rom. 11:33-36).

Rev. Dr. K. P. Mathew
(Senior Pastor, IPC Hebron, Los Angeles)

The Doxology: A hymn of praise to the Trinity

Br Daniel Kuruvilla

I'm sure you know this hymn that Pastor has quoted in his article. In fact, we've sung this several times in our church. But did you know who wrote this hymn? It was Thomas Ken an Anglican bishop, who is also known as one of the fathers of modern English hymnody. Ken was orphaned when he was a child. He was then raised by his older sister and her family. Ken's love for God and the Church of England deepened during his college years when it was a time of political and religious unrest. He held various positions both in the church and in academics. He served as the chaplain for the royal family and history records his testimony as a man who was courageous to stand against what was wrong in the site of God.

Clearly, Thomas Ken spent time with the Word of God, meditating and contemplating the Word despite of the circumstances that he'd gone through as a young child. Unlike so many other, he made the best of whatever opportunities was given to him. Today, the world's Christian community sings this hymn written by him. A hymn of praise to the Creator of all things.

Thomas Ken's story reminds me of an orphanage (Charis Foundation) in Chennai, India where I helped with music and worship. In all the times I've fellowshipped with them, I never ever saw or heard them complaining about anything. When they worshiped, I always saw tears in their eyes. I saw them praising God with everything that was within them. They didn't worry about the music, sound, lighting in-fact, they didn't worry about who was next to them. Seeing them praise God made me want to praise Him more

than ever before. They praised Him from their nothingness. They praised Him as David reminds us in Psalm 103: 1-2, from their innermost being and without forgetting any of His blessings. I often wonder, why is it difficult for us, who have more than what we need, to praise God from our innermost being. Why do we often forget His blessings?

Often, we limit our ability to praise God from our innermost being by allowing pride to take over. We end up boasting about what we have and who we've become rather that boasting about God who gave it all to us without measure. We need to humble ourselves in order to truly praise God. It is by humility our inner eyes open to see what God sees, and our inner hearts open to feel what God feels, and our inner ears to hear what God wants us to hear. Then, praising God from our innermost being becomes normal. Jesus gives us a great example in the parable of the

Pharisee and the tax collector in Luke 18:9-14. If we humble ourselves, God will lift us up. If not, God will humble us and that may be painful.

May the songs we sing and Word we read not just become something we do for the sake of doing but may they be used to praise God from our innermost being. May our praises bring glory to the Father, Son and the Holy Ghost.

ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക അവനിൽ നിന്നല്ലോ എല്ലാം ഒഴുകുന്നത്

സഹോ: ലില്ലിക്കുട്ടി ജോൺ

ഓരോ ദൈവപൈതലും ഒരിക്കൽ പാപത്തിന്റെ വിഴിപ്പേറിയവരായിരുന്നല്ലോ? എന്നാൽ ദൈവത്തിന് മനസ്സലിവ് തോന്നിയിട്ട് സാത്താന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും വിടുവിച്ചു നമ്മെ മഹത്വത്തിന്റെ ആവരണം

അണിയിച്ചു.അന്ന് മുതലാണ് നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായി തീർന്നതും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയതും. ഇന്ന് നാം ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ ഈ മഹത്വത്തിന്റെ ആവരണം നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

നാം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ മതി, തിരുവചനം എന്ന ധാന്യം അവന്റെ സ്വർഗീയ ഭണ്ടാരത്തിൽ നിറച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട്. അവനോടു ചോദിച്ചാൽ നമുക്ക് ആവോളം തരും. നമുക്ക് അത് ഭക്ഷിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് യഥേഷ്ടം വിളമ്പിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഇതിനു പകരം അവനു കൊടുക്കേണ്ടത് അവന്റെ നാമത്തിനൊത്തവണ്ണമുള്ള മഹത്വമാണ്.

പുതിയ നിയമത്തിലേക്കു നാം വരുമ്പോൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ (യോഹന്നാൻ 2:11) കല്യാണത്തിന് പച്ചവെള്ളത്തെ മേൽത്തരം വീഞ്ഞാക്കികൊണ്ട് തന്റെ മഹത്വത്തെ അവിടെ വെളിപ്പെടുത്തി. തന്മൂലം ആ കുടുംബത്തിനും ആ ആറു കൽഭരണികൾക്കും സുവിശേഷത്തിൽ വലിയൊരു സ്ഥാനവും മാനവും മഹത്വവും ലഭിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയായി.

നാം സത്യദൈവത്തെ കണ്ടെത്തി കർത്താവിനെ സത്യത്തിലും, ആത്മാവിലും ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യബോധം നമ്മിൽ ഉണ്ടായി. പാപജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശമര്യസ്ത്രീക്ക്

യേശുവുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിലൂടെ (യോഹന്നാൻ 4:1-23) രൂപാന്തരം ഉണ്ടതായി. അവൾ യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തികൊണ്ട് സുവിശേഷ ദൗത്യവുമായി ശമര്യയിലെ പട്ടണവാസികളോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു(യോഹന്നാൻ 4:29) എന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയവനെ വന്നു കാൺമീൻ. അവളുടെ സാക്ഷ്യം നിമിത്തം ഗലീലയിലെ വലിയ കൂട്ടം ആളുകൾ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിവന്ന് കർത്താവിന്റെ സന്മുഖത്ത് നിന്ന് തിരുവചനം കേട്ട് "യേശു രക്ഷിതാവ്" എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു അവനെ മഹത്വപ്പെടിത്തിക്കൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷ വേലക്കാരായി മാറി.

ഇങ്ങനെ ദൈവ മക്കളായ നാം സ്തുതികളാലും, സ്തോത്രത്താലും , ആത്മീക ഗീതങ്ങളാലും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അവനിൽ നിന്നല്ലോ എല്ലാ നന്മയും ഒഴുകുന്നത്.